

ПЕРВЕ ПОСЛАННЄ СЪВ. АПСТОЛА ПАВЛА ДО СОЛУНЯН.

¹ Павел, та Сильван, та Тимотей до церков Солунських у Бозї Отці і Господї Ісусї Христї: Благодать вам і мир од Бога Отця і Господа Ісуса Христа.

² Дякуємо Богові всякого часу за всіх вас, роблячи спомин про вас у молитвах наших,

³ без перестану згадуючи ваше діло віри, і працю любви, і терпінне уповання на Господа нашого Ісуса Христа перед Богом і Отцем нашим,

⁴ знаючи, братте Богові любе, вибранне ваше.

⁵ Бо благовісте наше не було до вас у слові тільки, а і в силі, і в Дусї сьвятому, і в великій певнотї, яко ж і знаєте, які ми були між вами задля вас.

⁶ І ви стали послїдувателями нашими і Господніми, прийнявши слово в великому горю з радощами Духа сьвятого,

⁷ так що ви стали ся взором усім віруючим у Македонїї і Ахаї.

⁸ Од вас бо промчало ся слово Господнє не тільки у Македонїї і Ахаї, та й у всяке місце віра ваша в Бога пройшла, так що не треба нам що й казати.

⁹ Вони бо самі про нас звїщають, який вхід мали ми до вас і як ви обернулись до Бога од ідолів, служити Богу живому і правдивому,

¹⁰ і ждати Сина Його з небес, котрого воскресив з мертвих, Ісуса, збавляючого нас від наступаючого гніва.

2

¹ Самі бо знаєте, браттє, про вхід наш між вас, що не марно він став ся;

² ні, пострадавши перед тим і дознавши зневаги, як знаєте, в Филипах, зосьмілились ми в Бозі нашому глаголати до вас благовісте Боже з великою боротьбою.

³ Утішенне бо наше (було) не від лукавства, анї від нечистоти, анї в підступі,

⁴ а яко ж ми вибрані від Бога, щоб повірити нам благовісте, так ми й глаголемо, не як ті, що людям догоджують, а Богу, що розвідує серця наші.

⁵ Ніколи бо не було в нас лестивого слова до вас, яко ж знаєте, анї думки зажерливої: Бог свідок.

⁶ Не шукали ми ні від людей слави, ні од вас, ні од інших, можучи в повазі бути, яко Христові апостоли.

⁷ Ні, ми були тихі серед вас. Як мамка гріє діток своїх,

⁸ оттак, бажаючи вас, мали ми щиру волю, передати вам не тільки благовісте Боже, та ще й свої душі, тим що ви були нам любі.

⁹ Згадайте бо, браттє, труд наш і працю: ніч бо і день роблячи, щоб нікого з вас не отяготити, проповідували ми вам благовісте Боже.

¹⁰ Ви свідки і Бог, як преподобно, і праведно, і непорочно ми обертались між вами віруючими,

¹¹ яко ж знаєте, що ми кожного з вас, як батько діток своїх, утішали і розважали, і свідкували;

¹² щоб ви ходили достойно перед Богом, що покликав вас у своє царство і славу.

¹³ Того ж то й дякуємо Богові без перестану, що ви, прийнявши слово проповіді Божої від нас, прийняли не яко слово чоловіче, а (яко ж справді є,) слово Боже, котре й орудує в вас віруючих.

14 Ви бо, братте, стали послідувателями церквам Божим, що в Юдеї в Христі Ісусі, тим що й ви пострадали від своїх земляків, як і вони від Жидів,

15 що вбили й Господа Ісуса і своїх пророків, і нас вигнали, й Богу не вгодили, і всім людям противні,

16 що забороняють нам глаголати поганам, щоб спасли ся, щоб сповнились гріхи їх всякого часу; настиг же їх на кінець гнів (Божий).

17 Ми ж, братте, осиротівши без вас на час-годину, лицем, а не серцем, ще більш старались з великим бажанням бачити лице ваше.

18 Тим же хотіли ми йти до вас, я таки Павел раз і вдруге, та й заборонив нам сатана.

19 Яка бо нам надія, або радість, або вінець похвали? чи й не ви ж перед Господом нашим Ісусом Христом у приході Його?

20 Ви бо слава наша і радість.

3

1 Тим же вже, не стерпівши, зволили ми зостати ся самим в Атинах,

2 і послали ми Тимотея, брата нашого, й слугу Божого, й помічника нашого в благовістю Христовому, утвердити вас і втішити вас у вірі вашій,

3 щоб ні один не хитавсь у горю сьому; самі бо знаєте, що нас на се поставлено.

4 Бо коли і в вас були ми, наперед казали вам, що маємо горювати, яко ж і сталося, і знаєте.

5 Того ж то й я, більш не стерпівши, послав довідатись про віру вашу, щоб не спокусив вас спокусник, і не марний буде труд наш.

6 Тепер же, як прийшов Тимотей до нас од вас, та благовістив нам про віру вашу і любов, і що маєте

спомин про нас добрий завсіди, бажаючи нас видіти, яко ж і ми вас,

⁷ тим то втішились ми, браттє, вами у всякому горю, і нужді нашій, вашою вірою:

⁸ бо ми тепер живі, коли ви стоїте в Господі.

⁹ Яку ж бо дяку Богу можемо оддати за вас, за всю радість, якою радуємось задля вас перед Богом нашим,

¹⁰ ніч і день ревно молячись, щоб видіти лице ваше і доповнити недостаток віри вашої?

¹¹ Сам же Бог і Отець наш і Господь наш Ісус Христос нехай направить путь наш до вас.

¹² Вас же нехай Господь намножить і збагатить любовою один до одного й до всіх, яко ж і ми до вас,

¹³ щоб утвердити серця ваші непорочні в сьвятості перед Богом, Отцем нашим у прихід Господа нашого Ісуса Христа з усіма сьвятими Його.

4

¹ Дальше ж благаємо вас, браттє, і напоминаємо в Господі Ісусі, яко ж прийняли від нас, як подобає вам ходити й угождати Богові, так щоб більш (у тому) достаткували.

² Бо знаєте, які заповіді дали ми вам Господом Ісусом.

³ Така бо воля Божа, осьвяченне ваше, щоб ви вдержувались од блуду,

⁴ щоб кожен з вас знав, як держати посудину свою у сьвятості і честі,

⁵ не в страсті похотній, яко ж і погане, що не знають Бога;

⁶ щоб ніхто не переступав ні в якому ділі і не обманював брата свого: тим що Господь відомстителє за все те, яко ж ми й перше казали вам і сьвідкували.

7 Не покликав бо нас Бог на нечистоту, а на СВЯТОСТЬ.

8 Тим же, хто відкидає, відкидає не чоловіка, а Бога, що дав нам і Духа свого святого.

9 Що ж до братньої любови, то не треба писати вам, самі бо ви навчені від Бога любити один одного.

10 І справді ви так чините всім братам по всій Македонії. Благаємо ж вас, браттє, достаткувати ще більш,

11 і щоб пильно дбали (про те, щоб) бути тихими, та чинити своє, та робити своїми руками, яко ж ми заповідали вам,

12 щоб ви чесно ходили проти тих, що осторонь (вас), і не знали нужди ні в чому.

13 Не хочу ж, браттє, щоб ви не відали про тих, що впокоїлись, щоб не скорбіли ви, як інші, що не мають надії.

14 Бо коли віруємо, що Христос умер і воскрес, так Бог і тих, що послули в Ісусі, приведе з Ним.

15 Се бо вам глаголемо словом Господнім, що ми, которі зостанемось живими до приходу Господнього, не попередимо тих, що впокоїлись.

16 Сам бо Господь з повеліннем, з голосом архангелським і з трубою Божою зійде з неба, і мертві в Христі воскреснуть найперше;

17 потім ми, которі зостанемось живі, вкупі з ними будемо підхоплені в хмарах назустріч Господеві на воздух, і так завсіди з Господем будемо.

18 Тим же втішайте один одного словами сими.

5

1 Про часи ж і пори, браттє, не треба вам писати.

2 Бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій у ночі, так прийде.

³ Бо, як говорити муть: „Упокій і безпечність“, тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не втічуть вони.

⁴ Ви ж, братте, не в темряві, щоб той день як злодій, захопив вас.

⁵ Усі ви сини світла і сини дня; ми не (сини) ночі або тьми.

⁶ Тим же оце не спімо, як інші, а пильнуймо і будьмо тверезі.

⁷ Ті бо, що сплять, у ночі сплять, і що впивають ся, у ночі впивають ся.

⁸ Ми ж, (сини) дня, тверезімо ся, одягнувшись у броню віри та любови і (надівши) шолом надії на спасенне.

⁹ Бо не призначив нас Бог на гнів, а на одержанне спасення, через Господа нашого Ісуса Христа,

¹⁰ що вмер за нас, щоб, чи то пильнуємо, чи то спімо, укупі з Ним жили.

¹¹ Того ж то втішайте один одного і збудуйте один одного, яко ж і робите.

¹² Благаємо ж вас, братте, знайте тих, которі працюють між вами, і старшинують над вами в Господі, і навчають вас,

¹³ і поважайте їх вельми високо в любові за діло їх. Живіть мирно між собою.

¹⁴ Благаємо ж вас, братте, урозумлюйте непорядних, утішайте малодушних, піддержуйте немочних, довго терпіть усім.

¹⁵ Гледіть, щоб ніхто не оддавав злом за зло, а завсіди про добре дбайте і один для одного і для всіх.

¹⁶ Всякого часу радуйтеся.

¹⁷ Без перестану моліться.

¹⁸ За все дякуйте: така бо воля Божа в Христі Ісусі про вас.

¹⁹ Духа не вгашуйте.

20 Пророцтвами не гордуйте.

21 Всього досліджуйте; доброго держітесь.

22 Од усякого виду лихого вдержуйтесь.

23 Сам же Бог упокою нехай освятить вас зовсім, і
весь ваш дух, і душа, і тіло нехай збережить ся
непорочно у прихід Господа нашого Ісуса Христа.

24 Вірен, Хто покликав вас, Він і зробить (се).

25 Братте, моліте ся за нас.

26 Вітайте все братте цілуванням сьвятим.

27 Заклинаю вас Господом, прочитати посланне се
перед усім браттем.

28 Благодать Господа нашого Ісуса Христа з вами.
Амінь.

Перве до Солунян писано з Атин.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-02-05

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 May 2026 from source
files dated 12 Dec 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358